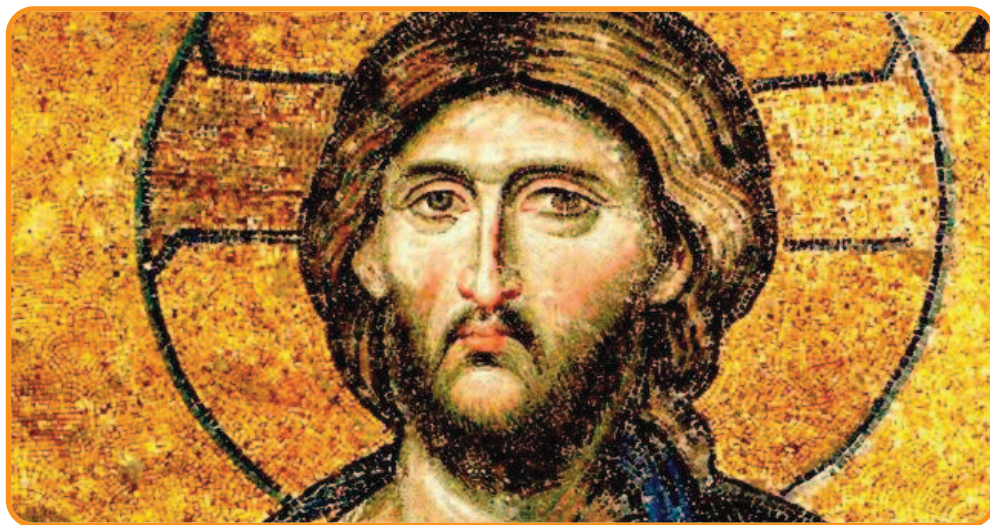

Élő Víz

Ha te kérénd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2017. november 26.
Krisztus, a mindenség királya

Isten él bennünk!

Krisztus Király ünnepén az evangélium a végső számonkérést állítja figyelmünk középpontjába.

Nincs itt szó arról, hogy Jézus egy példabeszédet vagy egy kitalált történetet mondana, hanem egyszerűen elmondja azt, hogy mi várható az ember életének megítélésekor. Halálunk és az új életre való feltámadásunk után Isten színe elé kerülünk és számot adunk egész földi életünkről, annak cselekedeteiről. Aki gyakorolta az irgalmasság cselekedeteit embertársa iránt, azaz enni adott az éhezőknek, inni adott a szomjazóknak, befogadta az idegeneket, ruhát adott a nélkülözőknek, gondját viselte a betegeknek vagy törődött a börtönben lévőkkel, az jutalmul elnyeri az örök boldogságot. Jócselekedeteit az Úr úgy veszi, mintha személyesen neki tette volna. Ezért mondja: „Bizony, mondom nektek: Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek!” Akik viszont elmulasztják a felebaráti szeretetnek ezeket a cselekedeteit, azok örök büntetést érdemelnek. Nekik szól az Úr szava: „Amit e legki-

sebbek egyikével nem tettetek, velem nem tettétek!”

Érdemes komolyan vennünk azt, hogy Isten minden létezőt szeretetből teremtett és talál benne valami szeretnivalót, és ez különösen is igaz legfőbb teremtményére, az emberre. Ha azt hangoztatom, hogy nincs közöm a másik emberhez, nincs közös dolgom vele, teljesen hidegen hagynak az ő gondolatai és engem nem érintenek az ő problémái, akkor tulajdonképpen azt állítom, hogy nem találok benne semmi szeretnivalót. De ha Isten talál benne, akkor én miért nem? Amikor kialakul bennem valamiféle ellenszenv, ellenérzés a másik ember iránt, akkor kizárom őt a szeretetemből. De ha Isten minden ember felé kiárasztja szeretetét, akkor én miért nem tudok mindenki felé szeretettel fordulni? Amikor elfordulok embertársamtól, akkor semmibe veszem Krisztus szavát, aki benne él a másik emberben. És ha nem tudom észrevenni a másik személyben Krisztust és nem tudom felfedezni a másik ember arcán Krisztus arcvonásait, akkor hogyan várhatom el másoktól, hogy ők felismerjék a bennem élő Istent?

Belátom hibámat

Ki kell mondanunk őszintén: amikor elfordulok embertársamtól és megtagadom tőle a szeretetet, akkor magától Istentől fordulok el. Ha valami visszataszítót, kellemetlent találok embertársamban, akkor Istenhez nem akarok közeledni.

Ennek kimondása elindíthat egy új úton. Elindulhatok azon az úton, hogy megújítsam kapcsolatomat Istennel és embertársaimmal. Ha felismerem a problémát és belátom hibámat, akkor van esélyem arra, hogy megoldást találjak. Mert miközben nyugtalanít, hogy azért nincsenek rendben emberi kapcsolataim, mert Istennel sincs rendben a kapcsolatom, elkezdek keresni. Elkezdem keresni Istent, aki jelen van minden emberben.

Várom eljövedeled

Uram, Jézusom! Te vagy a mindenség királya! Bűneim, embertől való elfordulásaim, gyengeségeim ellenére is jelen vagy bennem. Tanítani akarsz, formálni szeretnél, utat akarsz mutatni nekem.

Hittel várom eljövedeledet és a veled való találkozást. Tudom, hogy életem nagyszerű lehetőség arra, hogy embertársaim segítségével kimutassam irántad való szeretetemet. Mindenki- ben, de főként a szegényekben, a segítségre szorulóknak téged akarok látni, a te arcodat szeretném felfedezni. Segíts, hogy soha ne mulasszam el a segítségnyújtást és jócselekedeteim érdemként számítsanak majd a végső ítéleten!

Krisztus, a mindenség királya
Ez 34,11-12.15-17
1Kor 15,20-26.28
Mt 25,31-46

Hétfő
Dán 1,1-6. 8-20
Lk 21,1-4

Kedd
Dán 2,31-45
Lk 21,5-11

Szerda
Dán 5,1-6.13.14.
16-17.23-28
Lk 21,12-19

Csütörtök, Szent András
Róm 10,9-18
Mt 4,18-22

Péntek
Dán 7,2-14
Lk 21,29-33

Szombat
Dán 7,15-27
Lk 21,34-36

Advent 1. vasárnapja
Iz 63,16-19; 64,1-8
1Kor 1,3-9
Mk 13,33-37